

REVISTA ECONOMICĂ

ORGAN FINANCIAR-ECONOMIC

Organul oficial al Asociațiunii institutelor financiare românești din Ardeal, Banat, Crișana și Maramurăș „SOLIDARITATEA” Sibiu.

Apare odată pe săptămână.

Redacția și administrația: Sibiu, Strada Visarion Roman Nr. 1-3.

Abonamentul pe an: în țară: pentru autorități, bănci și întreprinderi Lei 500.—; pentru particulari Lei 400.—; pentru cooperative, funcționari publici, de bancă și comerciali Lei 300.—. În străinătate Lei 800.—. Taxa pentru inserțiuni: de fiecare □ cm. Lei 6.—

Fondator: **Dr. CORNEL DIACONOVICH.**

Director: **Constantin Popp.**

□

Redactor: **Dr. Mihai Veliciu.**

Sumarul:

Întreprinderile comunale cu caracter economic. — Soluții economice. — Lege pentru magazinele generale și waramentarea mărfurilor și cerealelor. — *Cronica*: Adunarea Băncii Centrale pentru Industrie și Comerț, Cluj. Urcare de capital. Stabilirea dobânzilor și reprimarea uzurei. — Dividendul Băncii de Credit Român pe anul 1936. Impunerea societăților anonime. Un oficiu al inului și cânepei. — *Bilanș*: „Mielul”, cassă de împrumut și păstrare, s. p. a. în Poiana.

Întreprinderile comunale cu caracter economic.

Principiul comercializării serviciilor, cari deși sunt de utilitate publică au totuși un caracter economic, s'a pus mereu în discuție la noi în țară. Discuția a fost justificată și de faptul, că Statul a căutat el însuși să dea o formă rațională de exploatare patrimoniului său ca: terenuri, mine, ape, privilegii, etc. etc. Tendința este justificată, pentru că exploatarea unei averi de natură a fi capabilă să producă, sau a unui drept care implică în sine o posibilitate de comercializare, nu se poate face ușor pe calea directă a administrației publice, dacă vrem să dea un randament apreciabil. Ori randamentul în exploatare trebuie astăzi pus în evidență în orice ocaziune pentru că marile obligațiuni cărora interesul colectiv trebuie să le facă față, sunt mereu în creștere. De aceea pe lângă contribuția cetățenească directă, marile colectivități organizate trebuie să caute toate modalitățile spre a face față mai ușor sarcinilor financiare, care le incumbă.

Natural că practica această a comercializării a fost în multe privințe deformată. Noi am scris cândva unele lucruri în această privință ridicându-ne contra felului de a lucra al întreprinderilor de Stat, comercializate. Am repudiat adecă metoda conform căreia întreprinderile respective, lucrând pe baza unor anumite avantaje, căutau să acapareze viața economică, prin înlăturarea nedreaptă de pe piață a întreprinderilor particulare. Și contra acestor tendințe nu ne-am ridicat numai noi, ci toată lumea de bună credință. Dar pentru simple motive de detaliu nu însemnează că avem dreptul să învinuim un întreg principiu, care pus judicios în practică, poate să aducă foloase reale.

Dela principiul comercializării averii Statului plecând, s'a ajuns la ideea comercializării întreprinderilor comunale și județene de interes economic. Într'adevăr aceste unități administrative au de asemenea anumite patrimonii și drepturi excluzive, cari pot fi exploatare pe baze comerciale. Așa au unele județe diferite folosințe asupra cursurilor de apă, exploatare de cărăușii, etc. etc., iar comune pe lângă acestea, posedă întreprinderile date exclusiv pe seama lor, de a distribui apa, electrica, gazul, de a face canalizări etc. etc.

Deși aceste întreprinderi au un caracter pur economic, totuși abia prin noua lege administrativă s'a fins la reglementarea situației lor juridice. Astfel art. 196 al legii menționate prevede:

„Toate întreprinderile județene și comunale cu caracter economic se vor putea exploata și conform legii pentru administrarea și exploatarea întreprinderilor și avuțiilor publice sau legilor lor speciale, cu următoarele derogări:

Determinarea modului de organizare și administrare a fiecărei întreprinderi, exploatarea sau puneri în valoare a bunurilor județene sau comunale, se face numai cu aprobarea Ministerului de Interne, după propunerea consiliului respectiv, fără a mai fi necesar vreun aviz sau vreo altă aprobare. Atribuțiunile Consiliului superior al administrării întreprinderilor și avuțiilor publice se exercită în întregime de Ministerul de Interne.

Întreprinderile județene și comunale sunt scutite de contribuțiunile prevăzute în art. 9 din suscitata lege.

Regiile publice comerciale ale județelor și comunelor sunt scutite să înainteze Ministerului de Finanțe situația de casă a fiecărei luni.

Este adevărat că și înainte de votarea legii menționate s'a căutat să se facă unele distincțiuni între bugetul administrației propriu zise și bugetele întreprinderilor comunale. Astfel încă din anul 1931, s'a luat dispozițiunea ca întreprinderile administrațiilor locale să aibă bugetul lor aparte și numai venitul lor net, sau eventuala pierdere să figureze în bugetul administrației respective. Există deci un punct de plecare care îi dă întreprinderii o latitudine oarecare de a-și satisface întâi nevoile sale proprii și numai prisosul să treacă în bugetul general. Dar măsura aceasta fiind luată numai pe cale de dispozițiune formală, nu avea o eficacitate propriu zisă asupra fondului. Administrația publică putea să comprime la minimum voită cheltuielile întreprinderilor, spre a avea la îndemână un excedent cât mai mare, pe care să-l destineze ca profit net, cheltuielilor generale. O preocupare asupra situației contabile și deci financiare a întreprinderii chiar dacă există, nu putea fi concretizată, deoarece existau de cealaltă parte a baricadei nevoi, cari trebuiau să fie satisfăcute cu orice sacrificiu. De aceea s'a continuat separarea platonică a bugetelor întreprinderilor de bugetul administrației satisfăcând pe

această cale doar o pură formă scripturală birocratică.

Legea administrativă de care ne ocupăm, a definit după cum se vede în articolul citat, situațiunea juridică a acestor întreprinderi. Trebuie să recunoaștem însă că nici acest articol al legii, n'a pus lucrurile complet la punct. El prevede numai că întreprinderile, de cari ne ocupăm, pot să fie exploatare și conform legii pentru administrarea și exploatarea avuțiilor publice, cu anumite derogări strict limitate. Dar legea lasă la inițiativa consilierilor administrațiilor locale exploatarea întreprinderilor și pretinde numai ca această inițiativă să fie aprobată de Ministerul de interne.

Este probabil că acest lapsus al legii a fost observat cu ocazia redactării regulamentului legii și de aceea s'a căutat de astădată să se precizeze mai bine lucrurile. Era și natural, pentru că din interpretarea legii nu reeșia că o exploatare sub forma de până acuma este exclusă. Regulamentul însă a consacrat acestei probleme un capitol întreg sintetizând lucrurile în vreo 30 de articole.

În primul rând regulamentul, prin articolul 280 înlătură quasiechivocul din lege, prin următoarele prevederi:

„Întreprinderile și serviciile comunale și județene cu caracter economic se exploatează:

a) *sub formă de serviciu;*

b) *în conformitate cu legea pentru organizarea și administrarea pe baze comerciale a întreprinderilor și avuțiilor publice;*

c) *prin lege specială.*

Se vede din cele de mai sus, că s'au definit complet formele juridice prin care pot să fie exploatare întreprinderile comunale. În orice formă s'ar găsi, întreprinderea are o separațiune distinctă de administrația propriu zisă. Această concluziune se cristalizează și mai bine, dacă se examinează conținutul articolelor următori (281—287) în cari se definește precis ce se înțelege prin fiecare din formele de exploatare înșirate la art. 280.

Trebuie să menționăm că preciziunile se adâncesc apoi în articolele 288 și următorii prin cari se prevede pe seama acestor întreprinderi nu numai o administrație separată, ci și un patrimoniu distinct. Mai mult se pretinde imperios

ca pe seama lor să se introducă contabilitatea în partidă dublă, ceea ce corespunde unei inovațiuni direct revoluționare.

Este meritul regulamentului legii de care ne ocupăm că nu lasă nimic nelămurit în legătură cu administrarea și exploatarea întreprinderilor comunale. El precizează finanțele acestora, felul de încheiere al bilanșului, da bugete și cadre tip, ba chiar regulament tip de exploatare, așa că am putea spune că el limpezește o situațiune în care ne putem mișca cu suficientă precizie.

Rezultatul la care se ajunge pe această cale este deosebit de interesant. Întâi desigur că se pune în practică o metodă, care era cea mai chemată să fie aplicată. În al doilea rând se dă posibilitatea cunoașterii situațiunii reale a acestor întreprinderi, situație, care prin metoda de până acuma nu putea fi interpretată.

Dar cel mai de seamă rezultat la care se ajunge prin aplicarea prevederilor de cari ne ocupăm, este că întreprinderile din chestiune vor putea lucra în primul rând în folosul lor propriu și nu vor reprezenta numai niște surse de câștig ireal, sau de pierderi nejustificate, pe cari administrația trebuia apoi să le acopere. Ele vor avea în primul rând de scop, o exploatare rațională a patrimoniului lor și numai pe al doilea plan vor susține cheltuielile publice străine de rostul lor. De aceea legea administrativă astăzi în vigoare aduce o contribuțiune de mare folos pentru cunoașterea structurii administrației comunale.

Iar acum ceva despre regulamentul legii de ansamblu. E adevărat că el statornicește lucrurile pe cari le-am descris. Totuși nu e lipsit de echivocuri. Se găsește servicii în sarcina cărora se mai prevăd lucrările de cari ne-am ocupat. Interpretarea definitivă se poate face numai dându-ne seama că o prevedere specială primează față de una generală, dar acest fapt pentru a fi interpretat, presupune cunoaștințe ceva mai adânci din domeniul doctrinei juridice, și era bine ca o lege administrativă să poată fi ușor înțeleasă și desbătută de oricine. Poate însă că acesta e un păcat al nostru de care nu ne putem desbăra, până nu vom vedea ce enorme greutăți derivă din el.

ING. GH. BRÂNDUȘ.

Soluții economice.

Altmăștii vieții economice se silesc să găsească o porțiță de ieșire din actuala criză mondială și au făcut diferite propuneri, cari au ajuns până la urechile Comitetului Economic al Ligii Nașunilor, încercându-se aplicarea lor în practică.

În special, pentru ușurarea și accelerarea schimburilor internaționale de mărfuri, se fac toate sforțările, să se ajungă la o situație mai îmbucurătoare, decât cea prezentă.

Sunt interesante — în structura lor organică — aceste propuneri și câteva cuvinte despre fiecare, vor căuta să ni-le lămurească.

Una dintre soluțiile economice, numită „propunerea Altermann“, se bazează pe compensația plurilaterală între toate țările, cu ajutorul cecului de compensație. În consecință ar urma ca toate statele, legate azi între ele numai prin înțelegeri bilaterale, să ajungă la un acord colectiv, ca schimbul de mărfuri să circule mai ușor, iar plățile să se facă pe bază de cecuri, emise de comercianții importatori. Aceste cecuri, emise de toți cumpărătorii din toate țările, să fie concentrate la o instituție unică, unde să se compenseze numai soldurile pretensiunilor reciproce.

La început ar fi necesar un acord al tuturor statelor, cari să pună bază acestui clearing internațional, urmând ca apoi schimburile să-și urmeze cursul lor normal, iar plățile să fie trecute toate prin filiera acestui instituțiunii. Ar fi o transplantare a Caselor de Compensație — Clearing Houses — naționale, pe un plan internațional. Rezultatul n'ar putea să fie decât îmbucurător și poate ar ajuta, ca, cerul senin al vieții economice, să fie curățat de ultimii nori, cari îl mai brăzdează încă, după furtuna crizei prin care am trecut.

O altă soluție ar fi cea preconizată de dl Dr. Richard Fuks și este bazată pe sistemul „devizelor-mărfuri“ (Warendevisen). Este tocmai antipodul sistemului de mai sus, deoarece autorul susține, că „acordurile de clearing au provocat atâtea complicații în practica schimburilor internaționale, încât ele sunt de sigur responsabile, de căderea verticală a comerțului internațional“. Este de dorit să revenim la procedeele bancare de dinaintea de războtului mondial și aceasta s'ar putea realiza în felul următor: În circulația internațională să nu se găsească decât trate, cari ar avea la bază o cauză reală, adică operațiuni comerciale reale de cumpărare-vânzare a mărfurilor. Orice importator va trebui să dea o poliță pentru mărfurile cumpărate. Controlul necesar ar urma să-l facă Administrația vamală, care dispune de mijloace suficiente, la intrarea mărfurilor în țară.

când ar trebui prezentată și polița respectivă, de-o valoare egală cu cea a mărfurilor importate. Numai aceste devize-mărfuri, vizate și numerotate de Oficiile vamale, să se bucure de libertatea circulației în viața de afaceri. Urmându și cursul normal, aceste devize ar ajunge, în cele din urmă, la un oarecare furnizor din țara trasului, iar la achitare ar trebui prezentate din nou, autorității vamale, pentru a se nota intrarea efectului în țară și stingerea respectivei obligațiuni internaționale.

Prin acest sistem s'ar înlătura multe din abuzurile actuale și poate s'ar recâștiga încrederea, care este un adevărat balsam pentru viața economică.

A treia soluție este cea susținută de E. F. Schwartz, care caută o nouă bază pentru schimburile internaționale. El susține, că „nu va fi posibil să se amelioreze și să se mărească schimburile internaționale, atât timp cât va persista instabilitatea monetară actuală, cât Statele nu vor renunța la monopoluri, la dumpingul practicat pe față sau deghizat, și cât timp guvernele nu vor fi liberate de sarcinile enorme, reprezentate de politica de susținere financiară a agriculturii și a diverselor ramuri ale producției industriale, pe de o parte, și a ajutorării șomerilor pe de altă parte“.

Soluția preconizată ar avea la bază; organizarea unui clearing internațional pe lângă Banca Reglementelor Internaționale (B. R. I.) din Bâle, adoptându-se totodată și o monedă unică de cont. Această monedă ar fi garantată de toate statele participante, iar actualele convenții bilaterale de clearing, de compensație, etc., să se contopească într'o singură înțelegere a tuturor țărilor. Toate plățile internaționale, să se facă prin băncile naționale ale fiecărui Stat, iar B. R. I. din Bâle să aibă rolul unui oficiu de clearing internațional.

Tot B. R. I. ar mai avea dreptul să perceapă dela țările importatoare, anumite taxe, care ar forma un fond, din care să se finanțeze — pe cale de împrumuturi, — cumpărările de materii prime.

Această soluție, care ar putea da roade bune, cuprinde unele lucruri, care, azi par încă a face parte din domeniul utopiei.

Astăzi s'a pornit o acțiune — din inițiativa țărilor occidentale — pentru a se ajunge la o refacere economică, protejându-se deocamdată ținerea unei conferințe mondiale economice.

Ga care din soluțiile, de mai sus, se va opri înțelepciunea economiștilor apuseni, nu se poate prevedea. Probabil că laboratorul lor ne va furniza o a patra soluție mai bună și mai ade-

cuată situației actuale, dar destul, că propunerile de mai sus, au fost luate în studiu de Comitetul Economic al Ligii Națiunilor și vor forma un punct, o bază de plecare, în viitoarele discuții.

De notat, că în timp ce țările apusene iau inițiative mai îndrăznețe și în țara noastră este vorba, chiar acum, să se facă un pas în plus — pe cărămida vieții economice — pentru o revenire la normal.

Zărele ne aduc recenta știre, că „Banca Națională a României“ studiază posibilitatea de a reda băncilor autorizate să facă comerțul cu devize, funcțiunile lor firești, îngăduindu-le să aibă iar contactul direct cu corespondenții lor din străinătate. Deocamdată această îngăduință, ar privi numai operațiunile cu devize negociabile. Activitatea oficiilor de clearing și a autorităților administrative, ar trebui într'un astfel de sistem să se mărginească numai la autorizarea operațiunilor și la controlul lor. Desăvârșirea lor însă, din punct de vedere bancar și tehnic, ar putea să fie lăsată în sarcina băncilor autorizate“.

„Cu toate că această reformă nu este decât un început timid pe calea revenirii la comerțul liber de devize, faptul însuși că se studiază această reventre și împrejurarea că s'a cerut institutelor de emisune și oficiilor de clearing din străinătate avisul lor pentru această reformă tehnică a mecanismului de plăți, ne mulțumește și ne face încrezători în izbânda finală a tezei noastre, care dorește să vadă Banca Națională, scutită, de întreaga povară a administrației monopolului comerțului cu devize, administrație, care depășește și mijloacele ei și o sustrage dela chemările ei firești“. (Argus).

Numai de n'ar fi o nouă repetare a unei povești frumoase, ce ni s'a mai fluturat odată pe la urechi.

Să nu facem pronosticuri bazați numai pe vorbe, să așteptăm fapte!

L. B.

Lege*)

pentru magazinele generale și warantarea mărfurilor și cerealelor.

CAP. I.

Emisiunea recipisei warantei.

Art. 1. — Administrațiile silozurilor și magazinelor generale ale Statului, precum și societatea sau societățile pentru înființarea de silozuri, ce s'ar crea, în baza legii pentru înființare de silozuri, publicată în Monitorul Oficial Nr. 143 din 1 Iulie 1930, la cererea depunătorului, vor elibera pentru mărfurile sau cerealele primite în depozit, recipise warant în condițiunile prevăzute mai jos.

*) Publicată în Monitorul Oficial Nr. 81 din 7 Aprilie 1937.

Art. 2. — Recipisa va cuprinde următoarele arătări:

1. Numele administrației la care s'a depus marfa;
2. Numărul curent al recipisei warante;
3. Numele, pronumele, calitatea și domiciliul depunătorului;
4. Locul unde este depozitată marfa;
5. Felul și cantitatea mărfii depuse, cu toate arătările trebuincioase spre a se putea stabili identitatea ei;
6. Mențiunea că marfa e asigurată, la ce societate, pentru ce sumă și pe ce termen;
7. Sumele cu care este eventual încărcată marfa pentru plăți de transport, avansuri și altele;
8. Scadența acestor datorii și dobânda respectivă cu arătarea datei de când curge;
9. Data la care marfa urmează să fie înapoiată și locul înapoierii;
10. Taxele de magazinaj și manipulație;
11. Data eliberării recipisei warant.

Art. 3. — La fiecare recipisă este alăturat sub denumire de „warant“ un buletin de gaj, conținând aceleași arătări ca și recipisa.

Art. 4. — Pentru cerealele pe care administrația le-a clasificat conform legii pentru clasarea cerealelor, recipisa și warantul vor cuprinde toate arătările din certificatul de clasare și administrația e obligată a înapoia la termen cantitatea de cereale de calitatea arătată.

CAP. II.

Negocierea recipiselor și warantelor.

Art. 5. — Recipisele și warantele sunt transmissibile prin gir sau ambele împreună, sau fiecare în parte.

Când ele sunt transmise împreună în același timp, aceleași persoane, girul se constituie prin semnătura pusă în dosul recipisei și a warantului, și transmit cesionarului dreptul de a dispune de marfă.

Girarea recipisei separată de warant transmite cesionarului dreptul de a dispune de marfă, cu restricția achitării sumei împrumutate prin warant.

Girarea warantului separat de recipisă constituie, prin derogare dela regulile de drept comun, un drept de gaj asupra mărfurilor în folosul cesionarilor warantului.

Girurile se fac prin simplă semnătură pusă în dosul titlurilor în coloanele respective, cu excepția prevăzută la art. 6.

Art. 6. — Primul gir al warantului separat de recipisă va arăta:

- a) Suma garantată prin gaj, cu dobândă și scadență;
- b) Numele, profesiunea, și adresa creditorului. Scadența nu poate fi mai depărtată ca termenul pentru care a făcut depozitul.

Aceleași mențiuni vor fi făcute și pe recipisă, fiind semnate pe aceasta de către beneficiarul warantului.

Art. 7. — Primul purtător al warantului separat de recipisă e obligat a transcrie în registrele administrației emitente mențiunea completă a girului, așa cum e specificat la art. 6.

Administrația emitentă va certifica pe warant efectuarea transcrierii, arătând pag. și Nr. de înscriere în registrul de transcrieri al administrației.

Art. 8. — Fiecare dintre purtătorii ulteriori ai warantului sunt obligați ca îndată ce au dobândit warantul să avizeze de aceasta, prin scrisoare recomandată, administrația ce a eliberat warantul, comunicându-i totodată numele, pronumele și adresa sa.

Aceleași obligație trebuie să fie îndeplinită și de purtătorul recipisei.

În caz de neîndeplinire a acestor avize, ei rămân răspunzători de orice daune vor decurge din această omisiune.

Art. 9. — Prin derogare dela regulile de drept comun, mărfurile pentru care s'a emis recipisa — warant — nu pot fi nici urmărite, nici sechestrate, sub nici un motiv.

Urmărirea se poate face numai asupra titlurilor, reprezentând marfa și numai dacă aceste titluri se găsesc încă în mâna debitorului.

CAP. III.

Lichidarea recipiselor și warantului.

Art. 10. — Mărfurile pentru cari s'au emis recipise-warant vor fi eliberate contra recipisei și warantului, cum și a plății sumelor și a taxelor datorate.

Art. 11. — Purtătorul recipisei e obligat a plăti purtătorului warantului datoria warantată la scadență, obținând în schimb dela acesta warantul achitat.

El poate plăti datoria și înainte de termenul fixat, și în acest caz se reduce dobânda pentru timpul rămas până la scadență, mai puțin 10 zile, pentru care dobânda rămâne creditorului ca despăgubire.

Art. 12. — Când posesorul warantului primește toată suma garantată prin gaj, e obligat a restitui warantul cu mențiunea achitat, când însă primește numai o parte a sumei atunci va face o mențiune corăspunzătoare pe warant și va elibera celui ce a plătit o chitanță pentru suma primită.

Art. 13. — Dacă purtătorul warantului nu este cunoscut sau lipsește, sau nu acceptă plata conform art. precedent, purtătorul recipisei va putea obține marfa depunând administrației emitente, în locul warantului achitat, suma garantată prin acesta.

Administrația emitentă va aviza pe ultimul purtător cunoscut al warantului și va plăti această sumă posesorului warantului, la cerere, contra depunerii warantului, cu mențiunea de achitare.

Art. 14. — Când girarea warantului și suma warantată nu sunt nici menționate pe recipisă, nici transcrise în registrele administrației emitente, aceasta poate elibera marfa purtătorului recipisei, însă numai după trecere de 8 zile dela prezentarea recipisei.

Art. 15. — Dacă suma depusă la administrația emitentă pentru plata datoriei warantate nu este reclamată de purtătorul warantului până în 8 zile după expirarea scadenței, administrația va consemna suma la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni.

Art. 16. — Purtătorul warantului are privilegiu asupra sumei depuse, conform articolului precedent.

CAP. IV.

Execuția în caz de neplată.

Art. 17. — În caz de neplata datoriei la scadență, purtătorul warantului, separat de recipisă, poate fără somațiuni, protest, chemare în judecată sau orice altă formalitate judiciară, să ceară administrației emitente punerea în vânzare, prin licitație publică și cu ridicarea mărfurilor gajate, conform normelor stabilite în articolele următoare.

Aceleași drepturi le are și oricare dintre giranții anteriori ai warrantului, în caz când va fi achitat ei datorita warrantată.

Art. 18. — Exercițarea drepturilor purtătorului de warrant nu este suspendată prin falimentul, suspendarea plăților, interdicția sau încetarea din viață a împrumutatului sau a proprietarului mărfurilor.

Art. 19. — În urma cererii de vânzare făcută de purtătorul warrantului administrația emitentă e datoră a fixa vânzarea în cel puțin 5 zile și cel mult 10 zile dela cerere.

Administrația emitentă poate, cu consimțământul proprietarului mărfii sau a creditorului următor, să împartă marfa în mai multe loturi, care se vor vinde în aceeași zi sau succesiv, fără a trece însă peste termenul de 10 zile.

Art. 20. — Vânzarea va fi anunțată prin publicațiuni într'un jurnal din localitate și prin afișe la depozit, la Camere de Comerț sau la bursă, dacă există în localitate.

Art. 21. — Publicațiunile și afișele nu vor indica nici numele posesorului, nici al creditorului următor; ele vor conține însă toate arătările necesare pentru a stabili cantitatea și calitatea mărfurilor.

Art. 22. — Administrația emitentă va dispune luarea probelor mărfurilor ce se vând, probe ce vor fi expuse în timpul publicațiilor, cât și în zilele de vânzare.

Art. 23. — Vânzările cerute conform prezentei legi nu vor fi suspendate pe cale de contestație la instanțele judecătorești. În caz de falsificare a titlului în baza căruia s'a cerut vânzarea, președintele Tribunalului de comerț va putea ordona consemnarea prețului rezultat din vânzare.

Art. 24. — Vânzarea se va face prin licitație publică în sălile de vânzare ce se vor fixa de către administrație.

Ea se va efectua prin oferte sigilate sau oral, după cum se va cere de către proprietarul mărfurilor și de creditorul gagist, dacă sunt de acord, iar în caz contrar, după cum va găsi cu cale administrația.

Art. 25. — Licitația se va confirma imediat și fără supra-licitație asupra celui care va fi oferit prețul cel mai mare.

Art. 26. — Vânzarea se va face fără chemarea părților, înaintea unui delegat al administrației emitente, asistat de un mijlocitor oficial de mărfuri sau de un portărel, care va semna procesele verbale de licitație.

Art. 27. — Toate incidentele sau contestațiile ridicate în contra sau asupra vânzării se vor rezolva imediat de către delegatul administrației emitente. El are dreptul de a exclude dela licitație pe concurenții ce nu vor depune cauțiunea determinată prin publicații și afișe sau care nu vor fi executat angajamentele anterioare.

Art. 28. — Din prețul obținut la licitație se va plăti suma garantată prin warrant — capete și dobânzi — cu privilegiul și preferința asupra oricăror alte creanțe, deducându-se numai:

1. Drepturile vamale și taxele de transport.

2. Cheltuielile de vânzări, taxele de manipulație, magazinaj, asigurare și altele făcute pentru conservarea mărfii.

Prisosul se va remite posesorului recipisei, când va fi prezent; în lipsă se va consemna la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni.

Art. 29. — Sumele se remit celor în drept numai contra restituirii documentelor cu mențiunea pe verso că sumele sunt primite.

În caz când sumele rezultate nu acoperă complet suma garantată prin warrant, atunci warrantul se înapoiază posesorului, după ce se va menționa pe el de către administrația emitentă suma plătită în contul gajului.

CAP. V.

Recursul în contra împrumutatului și giranților.

Art. 30. — Împrumutatul și giranții următori sunt răspunzători solidar către purtătorul warrantului în caz de recurs în contra lor.

Purtătorul warrantului însă nu poate recurge în contra-le decât după ce a exercitat drepturile sale asupra mărfurilor sau asupra indemnizațiilor de asigurare și numai pentru partea de creanță neplătită.

Art. 31. — Termenele fixate de legea asupra cambiei din 1 Mai 1934, pentru facerea protestului față de împrumutat și comunicările către giranți curg, din ziua care urmează vânzării totale a mărfurilor. În tot cazul purtătorul warrantului pierde dreptul de recurs în contra giranților dacă nu a cerut vânzarea mărfii în termen de 30 zile dela scadența warrantului.

CAP. VI.

Dispozițiuni diverse.

Art. 32. — Recipisele warante se vor elibera din cartele cu matcă și vor purta un număr curent, data și semnătura persoanelor autorizate a angaja administrația, care le emite.

Recipisele ca și adevărurile de plată sunt supuse la timbrul fiscal prevăzut de legea timbrului.

Prima emisiune a warrantului, separată de recipisă, este supusă unei taxe de timbru ca și cambiile date pentru mărfuri, cu scadențe mai mici de șase luni.

Această din urmă taxă se va percepe prin viză înainte de transcrierea primului gir în registrele administrației emitente.

Diferitele transmisiuni ale recipisei, precum și girurile ulterioare ale warrantului sunt scutite de orice taxă de timbru și înregistrare.

Recipisele warante emise pentru cereale de către administrația silozurilor Statului sau ale regiei mixte „Societatea Românească pentru silozuri“, S. A., vor fi scutite de toate taxele de timbru prevăzute mai sus, care se vor aplica numai pentru alte mărfuri decât cereale.

Art. 33. — Societățile, cari emit recipise și warante sunt răspunșătoare față de terți de regularitatea titlurilor emise și de păstrarea în bună stare a mărfurilor depuse în condițiunile stabilite prin regulamentele lor de exploatare.

Art. 34. — Posesorul recipisei warrant are dreptul de a cere administrației care a emis titlul, reînnoirea sau scindarea lui în mai multe titluri plătiind cheltuielile operațiunii.

Art. 35. — Dacă marfa nu se ridică în termenul fixat prin recipisă warrant, administrația emitentă e în drept a o vinde prin licitație publică după trecerea a opt zile dela expirarea acestui termen, consemnând suma rezultată la Cassa de Depuneri și Consemnațiuni la dispoziția celor în drept.

Art. 36. — Purtătorii recipiselor și ai warrantelor păstrează asupra indemnizațiilor convenite în caz de sinistru sau asupra sumelor consemnate în caz de vânzare, aceleași drepturi și privilegiile ce aveau asupra mărfurilor.

Art. 37. — Purtătorul recipisei warrant poate cere vânzarea mărfurilor la licitație care se va face după normele stabilite la art. 19—27 de mai sus.

Art. 38. — În afară de administrațiile silozurilor și magazinelor generale ale Statului, nu vor putea fi autorizate să emită warante decât societatea sau societățile, pe țară sau regiuni, care ar lua ființă în baza legii pentru înființare de silozuri, publicată în Monitorul Oficial Nr. 143 din 1 Iulie 1930.

Orice societate pentru înființare de silozuri va trebui să satisfacă și nevoile de curățire, clasare și uscarea artificială, de preferință ale producătorilor.

Până la începerea funcționării nouilor silozuri, se mențin dispozițiile legii modificatoare a art. 8 din legea pentru înființare de silozuri, publicată în Monitorul Oficial Nr. 216 din 15 Septembrie 1932.

Art. 39. — Warantele emise conform art. 38, vor putea fi girate la Banca Națională, pe un termen până la 270 zile și pentru o sumă reprezentând cel mult 80%, asupra valorii mărfii după cursul burselor Braïla, Galați sau Constanța, din ziua în care s'a efectuat gajul.

Termenul gajării nu va putea însă depăși termenul înscris în warant pentru ridicarea mărfii.

Art. 40. — Dacă înainte de scadența warantului intervine scădere bruscă a prețului mărfii, așa că valoarea mărfii să nu mai acopere plata creanței garantată cu gaj, purtătorul warantului poate cere debitorului o completare de garanție.

Cererea se va face prin scrisoare recomandată, și dacă în termen de 5 zile libere nu primește acoperirea, creditorul e în drept a cere vânzarea mărfurilor așa cum se arată la art. 17.

Art. 41. — În caz de pierdere a recipsei sau a warantului, titlul pierdut încetează de a fi valabil din momentul ce pierderea a fost notificată prin portăreii administrației emitente.

Cel în drept poate obține un duplicat al titlului pierdut dela tribunalul de comerț din localitatea unde s'a emis titlul.

În acest scop el va face să se publice în Monitorul Oficial și într'un ziar din localitatea unde s'a emis titlul, două anunțuri la interval de 5 zile, arătând numărul titlului, data și administrația ce le-a emis, precum și suma și scadența datoriei warante. Aceeași publicație se va face și prin afișe la ușa tribunalului de comerț, la Primărie, la Camera de comerț și la Bursa locală sau cea mai apropiată de localitatea în care s'au emis titlurile.

Va adresa o cerere administrației emitente a titlului pierdut, depunând dovada efectuării publicațiilor de mai sus, dovezi ce vor fi legalizate de autoritățile respective. După 30 zile dela îndeplinirea acestor formalități, președintele tribunalului de comerț va putea dispune prin ordonanță președințială eliberarea duplicatului titlului pierdut.

Toate cheltuelile ocazionale pentru aceasta vor fi suportate de petiționar.

În cursul termenului de mai sus proprietarul titlului pierdut va putea exercita toate actele pentru păstrarea drepturilor sale, și la scadență poate cere plata, dând cauțiune sau consemnând suma.

Cauțiunea depusă de reclamant devine liberă după trei luni dela data ordonanței președințiale care dispune eliberarea duplicatului.

Art. 42. — După trecerea termenului de 30 zile prevăzut mai sus terții interesați sunt decăzuți din orice recurs contra administrației emitente, care a eliberat duplicatul, fără prejudiciul acțiunii lor contra acelor ce vor fi dispus pe nedrept de mărfuri sau sumele consemnate.

Art. 43. — Dispozițiile din legea cambiei și a biletului la ordin din 1 Mai 1934, se aplică și recipsei warantului, în măsura în care aceste dispozițiuni sunt compatibile cu aceste titluri.

Art. 44. — Achitarea, postdatarea și orice mențiune falsă, fie în registrele prevăzute de această lege, fie în titluri, vor fi pedepsite conform dispozițiilor Codului penal pentru falsificatorii de monede.

CRONICA

Adunarea Băncii Centrale pentru Industrie și Comerț, Cluj. În ziua de 27 Martie a. c. s'a ținut a 17-a adunare generală ordinară a Băncii Centrale pentru Industrie și Comerț, în localul Camerei de comerț din Cluj.

S'a hotărât repartizarea beneficiului net în sumă de Lei 13.718.298 și distribuirea unui dividend de 12 Lei netto.

Urcare de capital. Societatea „Mica“ va ține o adunare generală extraordinară în prima jumătate a lunii Mai a. c. Cu această ocaziune se va decide sporirea capitalului social cu 100 milioane Lei.

Stabilirea dobânzilor și reprimarea uzurei. La Ministerul de justiție se găsește în studiu un important proiect de lege pentru stabilirea dobânzilor și reprimarea uzurei. Unele gazete din București au și publicat textul acestui proiect care mai poate suferi însemnate modificări. Ne vom ocupa de el când vom cunoaște textul adevărat al proiectului de lege.

Dividendul Băncii de Credit Român pe anul 1936. Adunarea Generală a Băncii de Credit Român care a avut loc zilele acestea a hotărât ca pe exercițiul 1936 dividendul să fie de Lei 30 pentru cuponul Nr. 27 al fiecărei acțiuni și de Lei 3.025 pentru cuponul Nr. 32 al fiecărei părți de fondator, mai puțin impozitele.

Impunerea societăților anonime. În vederea impunerilor pe anu 1937—38, societățile anonime sunt obligate să depună declarațiunile anuale însoțite de bilanț, până la finea lunii Aprilie a. c. Această dispoziție este cuprinsă în art. 87 din legea contribuțiilor directe. Ministerul de finanțe a dat dispoziții, ca până la finea lunii Mai a. c. toate impunerile să fie terminate, astfel că termenul pentru depunerea declarațiilor societăților anonime nu se amână.

Un oficiu al inului și cânepei. Prin legea de încurajare a plantelor textile votată de parlament în sesiunea, care s'a închis de curând, s'a decis înființarea unui Oficiu al inului și cânepei. Săptămâna aceasta acest oficiu ia ființă și va fi condus de un consiliu format din reprezentanții instituțiilor economice de stat și particulare.

Dela o vreme încoace se înființează atâtea consilii economice „superioare“ și atâtea oficii „speciale“ pentru încurajarea și prosperarea economiei naționale, însă lumea până acum nu a avut ocaziunea să vadă roadele acestor „consilii“ și „oficii“, cari sunt totuși atât de costisitoare.

Țara așteaptă dela conducătorii ei, mai multă treabă, cu cât mai puțin cheltueli și fără atâtea zarvă.

„MIELUL“

Cassă de împrumut și păstrare, s. p. a. în Poiana.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai Cassei de împrumut și păstrare „MIELUL“, societate pe acții în Poiana, în virtutea §-ului 14 al statutelor societății se invită prin aceasta la

a XXXV-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Poiana în 4 Mai 1937, la orele 3 d. a., în localul institutului „MIELUL“. În caz de nu se vor întruni acționarii în număr de ajuns se va ține în 12 Mai 1937, fără considerare la numărul acționarilor prezenți.

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea adunării și constituirea;
2. Raportul anual al Consiliului de administrație, bilanțul anului de gestiune 1936 și raportul Comitetului de cenzori;
3. Distribuția profitului realizat conform bilanțului;
4. Stabilirea salarilor funcționarilor;
5. Alegerea a 3 membri în Consiliul de administrație și 2 membri în Comitetul de cenzori pe durata de 3 ani;
6. Transformarea prin lichidare a băncii în bancă populară.

Acțiunile și eventualele documente de plenipotență sunt a se depune la cassa societății înainte de deschiderea adunării cu 3 ore.

Poiana-Sibiului, în 14 Aprilie 1937.

Consiliul de administrație.

Activ.		Bilanț încheiat la 31 Decembrie 1936.		Pasiv.	
		Lei	b.	Lei	b.
Cassa:				Capital social	1.000.000'—
a) Numerar efectiv	352.295'—			Fonduri de rezervă:	
Portof. de titluri:				a) Rezervă statutară	1.000.000'—
I. Titluri românești:				b) " specială	21.083'—
a) Titluri necotate la bursă	29.730'—			Fonduri de ajutorare:	
Debitori beneficiind de legea lichid. datorilor din				a) Fondul cultural	12.560'—
7 Aprilie 1934 (cota rămasă)	5.151.715'—			Fonduri de amortizare:	
				a) Pentru creanțe dubioase	92.327'—
				Depuneri spre fructificare:	
				a) Pe termen	2.999.804'—
				Diverși creditori:	
				I. Din țară	378.274'—
				Dividende neridicate	7.136'—
				Beneficiu net	22.556'—
		Total Lei	5.533.740'—		Total Lei
					5.533.740'—
CONTURI DE ORDINE:				CONTURI DE ORDINE:	
Cauțiuni statutare	75.000'—	Dep. de cauțiuni statutare	75.000'—		
Ipoteci, cesiuni, etc.	1.795.000'—	Dep. de ipoteci, cesiuni, etc.	1.795.000'—		
	Total Lei		Total Lei		
	1.870.000'—		1.870.000'—		

Debit.		Contul Profit și Pierdere.		Credit	
		Lei	b.	Lei	b.
Cheltuieli de administrație:				Dobânzi încasate:	
a) Salarii și indemnizații	32.520'—			a) Dela debitori	89.356'—
b) Diverse	23.798'—			Beneficii diverse	30.735'—
Impozite și taxe	11.851'—				
Dobânzi plătite:					
a) La depuneri	29.366'—				
Beneficiu net	22.556'—				
	Total Lei		Total Lei		
	120.091'—		120.091'—		

Poiana-Sibiului, la 31 Decembrie 1936.

Cassar: ss. Nicolae Fântână.

Pentru contabilitate: ss. Ghișe Gheorghe.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

ss. Nicolae Prodan, președinte
ss. Ion Simion.

ss. Ioan Șerb, vicepreședinte.
ss. Dumitru Mănițiu.

ss. Dumitu Oprean.
ss. Gheorghe Băjia.

ss. Nicolae Ghișe.
ss. Ioan Gheorghe.

ss. Nicolae Suciu.

COMITETUL DE CENZORI:

Am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă și consonanță cu registrele institutului.

ss. Nicolae Ghișe, președinte.
ss. Ilie Dobrotă.

ss. Dumitru Olariu.
ss. Ion Hândorean, Nr. 1274.

ss. Nicolae Branga.

ss. Gh. Bucurenciu.
ss. Ioan Hândorean,

N. PETRUȚIU, expert-contabil.